

Zabíjet Srdcem

jan cézar

jan cézar

Zabíjet Srdcem

Odehrává se 1989–1999

BRNO / 2005

Copyright © Jan Cézar, 2005
Copyright © Nakladatelství JOTA, s. r. o., 2005

ISBN 80-7217-359-6

Namísto *věnování* nějaké drahé osobě (s čímž má autor ty nejhorší zkušenosti) zde čtenář nalezne *omlouvání*.

Přijde-li někomu, že v knize není mnoho kladných postav a dobrých skutků (jsou-li tam vůbec nějaké), zde je omluva. Vše bylo učiněno pro výnos nakladatelův. Dobro je v dnešních ekonomicky obtížných dobách totiž krajně nevýnosné. Lidé, kteří nejvíce po dobru volají, jsou nejméně ochotni ho kupovat. Neštěstí a zlo se proto v knize volně prochází. Autor se ho sice snaží morálně odsoudit, ale vždy jen do té míry, aby neztratil sympatie svých čtenářů.

Zároveň se autor omlouvá těm, kteří budou těmito stránkami zaujati, či dokonce vzrušeni, že tak lehkovězně hazarduje s jejich jinak vybraným literárním vkusem...

j. c.

I. DÍL

Z toho ženského pramene všech radostí a bolestí,
ze soutěsky kaňonu Grand Kundonyon,
pochází vše na tomto světě...

1. Hana a Harlekýn

Osahávala si svoje faldy a kňučela zoufalstvím.

Z hnusoty svého tlustokožství. Ve svém těle viděla příčinu všeho svého životního neštěstí. Důvod své ženské osamělosti, profesionálního nenaplnění, společenské ostrčenosti. Příčinu svých soukromých pouští a měsíčního Moře vyprahlosti.

Hana Kovandová (26) stála v kombiné před předsíňovým zrcadlem a viděla v něm brouka Mišelína. Silon dokáže pneumatiky přetékaajícího břicha ještě víc přikreslit svou hladkou obepínavostí. Přidá praskající švy na bocích, výrazní tukem zalitá ramena, jež tenká ramínka kombiné napínají jak nátělník řeckořímského zápasníka. A ten podbradek! Ten ovarový chomout na místě, kde jiné dívky mají štíhlý krček a ladnou šji. Chytila se za něj, šhubala s ním, chtěla si ho vyrvat. Cítila, že na ni zase přichází záchvat cyklofrenní deprese. Nevěděla, zda se nezhroutí na zem. Někde v hloubce, mezi zatučněnými nervy, drnělo to chvění, které s ní umí smýkat, hnát ji vichřicí zoufalství, deštěm slz, až do zabití radosti (deprese jako vražda radosti). Pomáhala ale tomu také sama. Když sama sebe bičovala tituly jako „tlustokožka“, „ovar“, „konzerva vepřovka“. Hana byla opravdu tlustá. A k dovršení všeho neměla ani hezkou tvářičku s výraznými kukadly, jakou zpravidla

mívají jiné otylky, kterým malebnou tváří *ta falešná příroda* aspoň krapet nahradí, oč je *ošídila* v siluetě. Hanka měla tvář bezvýraznou — jako lívanec. I když se dobře namalovala, zůstával dojem těstovité nevýraznosti. Nevystupovaly z ní ani oči. Teprve pod vrstvou očních černidel. Snad ústa. Ano, rty, rty měla hezky vykrojené, ale neuměla s nimi žensky svádívě manipulovat. Hanka nevlastnila ani nadměrné poprsí, které dokáže ztatrmanět určitý typ mužů, kterým pak ani nevádí, že s kapitálem vnad kupují zároveň přetlusté boky a rozkydlý zadek.

Jí příroda dala náhradou fantazii.

Před svými kamarádkami kryla svou opuštěnost vymyšlenými ženatými muži. Vymýšlela jim osudy, jména, nechala ty duchy prožívat s ní dobrodružství nevěry a kamarádky napjatě poslouchaly, jak... *ten doktor už skoro odchází z domova... Zítřka vám ho konečně představím, teď už se bude moct se mnou ukazovat veřejně. Rozvede se kvůli mně!* Pak se naoko zhroutila, totální hysterický brejkdaun, když jim oznámila, že jeho syn mu napsal synovsky krásný dopis — *Tatko, nechod...* — a on tedy definitivně zůstal u ženy, a napsal dopis jí — *Hanko, odpusť... nemohu jinak. Jsem k Tobě silně přitahován, ale moje rodina je...* — lhala, lhala, až se vyhlávala k dokonalosti. Pro větší autentičnost svých zkazek si přimyslela i svůj týdenní pobyt na psychiatrii. Tady použila vyprávění své tety, která skončila několikrát v blázinci. Všechno to bylo ověřené, věrohodné a uvěřitelné. Navíc nikdo nemohl předpokládat, do jakých osidel paranoidního vymýšleče padl.

Hana stvořila paralelní svět k tomu skutečnému.

A když už kamarádkám (většinou vdaným, šťastně nebo nešťastně zamilovaným, ale se skutečnými muži) to všechno přišlo divné a začaly být podezřivé, že i další nová Hančina „známost“ má zase nějaký důvod, proč nemůže s Hankou nikam přijít, tak prostě — jako velký dramatik života — vyměnila kamarádky!

Tak se vůbec Hana dostala ke svému spisovatelství. Dokázala vyhat celé životy svých postav, které byly plastické svými charaktery. Posluchači-polykači těch jejích lžipravd si o ty příběhy dokonce sami říkali, byli zvědaví na pokračování, ptali se po nich, co zase udělal ten, co řekl, co odpověděl... slovo od slova. Některé zvlášť povedené historiky-vylhaninky se dokonce už převyprávávaly dál, a tím se začínaly stávat legendami a nikdo nepochyboval o tom, že ti Hančini duchové jsou, že žijí.

Tak kdo je to? Hani, neboť tajemná.

Petr. Vzpomínáš, ne? Petr, ten mladoch... říkala jsem ti o něm.

Teď nevím... holka, já už se v těch tvých chlapech nevyznám... Leckdy se zdáli skutečnějšími než ti, kteří se po nich ptali. A Hana si jednoho dne řekla — *Proč mám být jen bezvýznamná rubrikářka v MF Dnes, když jsem vlastně Jules Verne? Má fantazie stoupá, neklesá... letí v baloně nadnášena horkými plyny fantazie. Jsou moje neuvěřitelnosti uvěřitelné? Svět mých představ mne překvapuje a ostatní uchvacuje? Tak do světa s nimi!*

Hned druhý, stejně silný důvod, proč chtěla být slavnou spisovatelkou, byl nadehnat si přes popularitu milence, respektive manžela. Sázela na to, že popularita nějak vyváží její ošklivost a tlustotu. Stejně jako Halině Malině Obrowské. Několikrát zaslechla od kolegů v redakci, že by si s ní dali říct. ...*přítom má jen šarm svých řečiček a pověst známé tváře, kterou si taky uměle nějak vylhala. Ale když se svlékne, je určitě ještě větší hroch a sádelnatec než já,* myslela si Hana. A jí to vyšlo. Tak proč ne mně?? Z Haliny média udělala kněžku lásky a milostných vztahů, a ona sama, lehce se zesměšňující, ale zároveň hrdě vystrkující své balonové devítky, stala se Jahodou mediálně Gigantickou, se šarmem a espritelem rozpeskávajícím se do koktejlů na všemožných parties!

Hančin cíl?

Velká česká spisovatelka, kterou média podobně zdémonizují.

Tak Hanka napsala po večerech román ze života. Rozeslala ho do několika pražských nakladatelství a jediný, kdo

odpověděl, bylo nakladatelství Paramon. Z jejího nadšení trochu ubralo samo sídlo Paramonu v Holečkově ulici. Hana kráčela tmavými, špinavými schodišti, schody pokrytými ošuntělým linoleem, kde ještě čpěl pronikavý pach závodní jídelny z přízemí (kyselost svíčkové vařeně ve várnici), jež byla součástí tiskárny, která vrtěla dunivými rotačkami celým domem. A přivítání s paní lektorkou Hanu dorazilo. Čekala redaktorku nadšenou, že objevila českou G. Sandovou řízlou nejméně G. Steinovou, čekala opěvování, minimálně pochvalný rozklad vlastního díla, a dočkala se krutého zklamání. Co ale taky jiného provází tvorbu (Mozart pohřbený v hromadném hrobě, he?!). Paní lektorka si vlastně ani nepamatovala její rukopis, vyndala úplně jiný, ten Hančin nenašla, s nepřiliš omlouvající se omluvou, že ho asi nechala doma: No, ono to stejně není podstatné. Já mám pro vás jinou nabídku. Nám teď onemocněla jedna paní, autorka ženských románů na pokračování, která píše pod cizími jmény, a vy máte taky docela zručnou ruku, že byste mohla něco romanticky zamilovaného vyplodit. Dala bych vám nejdřív přečíst nějaké poslední díly... **a sáhla za sebe na vyštosované barevné sešity *Vaše přítelkyně*. Z každé hromádky vzala jeden a podala jí je přes stůl.** Mrkněte na to. Já myslím, že by vám to mohlo jít. Před Hankou ležely tři tituly, kde na obálce hezoun Ken objímal polonahou Barbínu v západu slunce. Jen ty názvy — **TAJNÝ SLIB, ÚNOS DO RIA, POLIBKY ZRADY** — Haně hned řekly, že život není růže není růže není růže není růže, ale je mrcha je mrcha je mrcha je mrcha, milá Gertrudo!

Pokořena.

Zas a zas a zas. Její pokořování jako by bylo také na pokračování a nemělo konce. Paní lektorka pokračovala: Zatím bychom nechali tohle jméno, Patricia Bonanyová, ale pokud bychom viděli, že to s vámi půjde, tak byste začla psát pod jiným jménem, které by patřilo jen vám. Hlavně potřebujeme hodně romantiky, velkou zamilovanost, odloučení, trá-

pení a nějaký hepáč, jakože happy end na konec, ale to vám nemusím vysvětlovat. Věřím, že jste profesionálka a že se rychle přizpůsobíte. Tak hodně zdaru... **podáním ruky bez pohledu do očí (jak mívají ve zvyku příliš chytří a nepřilíš vychovaní lidé) ji vyprovodila. Ani se jí nezeptala, jestli má nebo nemá zájem. Hanka to chtěla hned dole na Plzeňské zahodit, ale pak si připomněla svou zapadlou kóji v MF Dnes se stejně zapadlou rubrikou. Ne, nemá tolik šancí, aby mohla tu jedinou zabít už jako embryo šance. A potratit naději.**

Zařala zuby, jak to uměla z chvil, kdy šla plná fanatického odhodlání do nové drastické diety, a začala ty prostomyslné románky číst. Nutila se do prvních vět a stránek POLIBKŮ ZRADY, které se čtenářsky žmoulaly jak suchá vecka ve vyschlé puse. Chtěla to vzteky nad tím idiotstvím vyrvat ze sponkovaných hřbetů a zahodit. Ale pak začala ty literární blábolky opoznámkovávat, hledat v nich systém a nakonec zkoušela některé pasáže přepsat po svém, nicméně v duchu předloh, a s jistým uspokojením, droboulinkou radostí viděla, že jí to jde! Proto jednoho nedělního rána sedla a do oběda napsala svůj první vlastní příběh, kdy vytrhla ze svých vlastních maskovacích příběhů, kterými krmila kamarádky, jeden zvlášť povedený. O ženatém muži, který odvrhne svou osudovou milenkou, protože ho dojde dopis jeho vlastního syna, a vrátí se zpátky k rodině. Hanka vlastně nechala celou svou původní lež, tak jak byla, jen místo sebe obsadila oslnivě dlouhovlasou blondýnu, sekretářku (představovala si na to typ tak cca Kateřina Brožová), a ze „svého“ doktora udělala majitele tiskárny cenin v Londýně. Přidala ještě sebevražedné zoufalství z nešťastné lásky, kdy blondýna zamýšlí ve svém červeném minicooperu sjet z bílých útesů doverských a

...roztříštit svůj marný, zbytečný život o kameny, na kterých se stejně marně tříští vlny moře Lamanšského průlivu...

...snivě Hana blábolila.

Ale s překvapením zjišťovala, že lži přeslazené jak poleva na punčovém dortu ožívaly, kupily se v romantický příběh, opravdový příběh, blankytněly v ložnicích, azurovaly na soukromých plážích, nachověly v tvářích toužících a uspokojovaných milenek, až se nakonec ve šťastném konci zatřpytily v briliantech zásnubních prstýnků. Něco se jí asi podařilo. K něčemu asi talent má!

A opravdu. Hana zažila skromný triumf. Předtím odměřená lektorka nakladatelství Paramon nadsakovala radostí. Moc dobré, moc dobré! Jste lepší, než jsem si myslela. Dáme vám nové jméno hned. Máme tady od zahraničního majitele doporučeno, doporučeno... chvíli se prohrabovala nějakou kartotékou... Ano, tady je to. Slečno Kovandová, od této chvíle jste pro všechny své čtenářky... Berbery Lescautová. A v té vteřině odstartoval příběh lesku a bídy červenoknihovního sepisování Hanky Kovandové alias Lescautové alias budoucí české Jackie Collinsové.

Směšnost osudu přetekla přes okraj!

Pěna ironie.

Nášejkrovaná a napěněná zlomyslnost vychechtávající se realitě. Vždyť žena, která snad nejvíce ze všech Češek toužila poznat a prožít lásku, žena, která nejvíce ze všech Češek potřebovala s věcmi lásky a erotiky poradit, žena, která snad nejzoufaleji postrádala chlapa ve své pusté ložnici (pusté a studené jako zasněžené únorové pole), žena, která snad nejšlaceněji trpěla svou nepřitažlivostí... právě tahle nešťastnice se na dlouho stane nejzasvěcenější rádkyní českých čtenářek, které podle jejich postav budou znovu převažovat a vážit své city ke svým manželům či poměřovat jejich výkony v posteli s výkony hrdinů Hančiných románků. Jak lehce si Kovandová alias Lescautová napíše —

...počal ji pomilovávat, když se rozednívajícím světlem ztrácely hvězdy, někdy mezi nocí a rámem, to zavřela oči, aby se cele oddala nejprve jeho rafinovanému laskání a poté silnému sevře-

ní, a když oči překvapena silou rozkoše zase rozevřela, nad Canayským zálivem už rudly první červánky...

— hůř učiní. Co ona o tom věděla! Jak muž zoufale potřebuje k takovým výkonům novou inspiraci, něžnou, chlípounou, hlavně novou příležitost a výzvu se předvádět, ale kde ji v pětiletém manželství, noc co noc vedle sebe, ještě hledat. Hana mohla noci, kdy s mužem usínala i se s ním probouzela, spočítat na prstech jedné ruky. Ale o to byly její sny a představy bouřlivější, překvapivější, inspirativnější. Zkušené manželky nebo protřelé milenky, zkrátka ženy rutinně obeznámené ve věci mužů, jely dychtivě očima po těch řádkách, užuž aby se dočkaly scény, kdy on se vysloví, kdy on podlehne síle citu a ona podlehne jemu.

Hanka uměla vyznání muže ženě napsat opravdu mistrně, snad právě proto, že žádné nikdy neslyšela. Proto nebyla omezována přirozenou mužskou zdrženlivostí ve velkých slovech, obecně malé mužské vynalézavosti v dvoření a poetických výlevech. *Její muži* vlastně pronášeli to, co by ona chtěla od svého milovaného zoufale slyšet, a nikdy neslyšela. Sama neomezována realitou podávala čtenářkám sen jako realitu. Proto byla úspěšná! Protože naplňovala zcela očekávání svých čtenářek a plnila jejich přání a představy. Jak vyznává lásku *Ideální muž*. Bohatý a něžný, vášnivý a přitom chápající. Hana dala ženám sen. A české ženy četly a četly její erotické a zamilované bajky s žádostivostí hárajících fen. Potřebovaly nutně dostat svou dávku citlivého milování a nenapadlo je, že jsou zle obelhávány. Jménem, věkem a původem autorky počínaje, neboť na záložce knihy bylo uvedeno:

Berbery Lescautová (31) ,
pochází ze zámožné bostonské rodiny.
Sňatek s venezuelským rančerem ji
přivedl do jiné země, jiných
zvyklostí a jazyka.

Zde, z dlouhých chvil osamění,
bez přátel, začala psát...

a její erudicí v oboru milostném konče.

Sešity Lescautové se však prodávaly zdaleka nejlépe a vydavatelství udělalo první nesmělý pokus vydat je jako skutečnou knihu v tvrdých deskách. Přenést rychloobčerstvovací literaturu zpod zadrátovaných výloh novinových stánků do knihkupeckých regálů.

Hana alias Berbery vložila do toho prvního románu všechny své nastrádané vysněnosti za posledních několik let. Popustila i hedvábnou stuhu erotických fantazií (nechala otevřít se mnohem více *nadýchaných župánků, jejichž krajkovou vyzývavost umocňuje jedna kapka Dioru v záňadří...*). Díky době strávené v zapadlé hospodářské rubrice MF Dnes zase dokázala poměrně věrohodně vykreslit vzestupy a bankroty podniků hlavních hrdinů knihy, rozmanitých továrníků a latifundistů, neboť — má-li být kterýkoliv *Don Romeo* věrohodně bohatý, musí pocházet z Jižní Ameriky. Proč? To se prosím ptejte věrných čtenářek těchto harlekýnských příběhů.

2. ACTION JACKIE.doc

Ve stejné době Hana ucítila ve svém životě poprvé dostatek peněz.

A s ním pocít svobody. Již nemusela přísně hlídat své výdaje, které si vždy zapisovala do účtů s týdenní pravidelností. To skončilo. Lži se dobře prodávají — mnohem lépe než noticky o hrubém státním důchodu. S protivným, sebeomezujícím šetřením tedy skončila. Její příjem převýšil výdaje a umožnil jí vrhnout vše do sebe. *Konečně bude moci provést pohádkovou přeměnu z ošklivého káčátka na šarmantní ženu. Vzepřít se protivné přírodě!*

Vydala se tak na dlouhou cestu.

Z nevýrazné, ničím nepoutající slečny (!) Hany Kovandové až k podobě svého idolu, okouzující spisovatelky Jackie Collinsové, kterou stále měla před sebou jako ikonu. Koupila si levný počítač a vůbec první dokument, který vytvořila, byl ACTION JACKIE.doc.

V něm rozplánovala vše dopodrobna podle kategorií, i s výhledem nutných finančních investic, etap vývoje a termínů viditelných změn. Ty rubriky začínaly nadpisem:

BODY

Motto: Nejdůležitější věc na světě je nebýt tlustokožcem!

BODY neboli Tělo mělo hned při sobě tyto podrubičky:

CVIČENÍ
NUTRIO DIETY
KOSMETĚÁK
SOLÁRKO

Cílem všeho pak bylo maximálně možné vylepšení fyzického zjevu. Ve fit magazínech vyhledávala speciální tréninky pro ženy s konstrukcí těla ve tvaru O, což (jen pro představu) znamenalo v podpodrubrice:

CVIČENÍ
STEHNA / ZADEK

Zanožování vleže na zpevnění zadních stehen (3x vysoké počty opakování, 25–30)

Zanožování vleže střídavě jednož na zpevnění hýžďových svalů (3x vysoké počty opakování, 25–30)

Zanožování vstoje pro vytvarování hýžďových svalů (3x 8–12 silových opakování)

Dřepy na přístroji Smith pro vnější stehna (3x 10–12 hlubokých opakování)

KOSMETĚÁK

Obsahoval všechny *in* rady o korektorech, make-upech (bezolejových i fluidních), pudrech, houbičkách, štětečkách, špachtličkách, k tomu módní barevné harmonie líčení (Hanu zaujaly zvláště růžové a modré odstíny, které *rozzáří i bleďý a studený typ pleti!*). Dále tu měla nehtový design, rtěnky a lesky na rty, zkrátka založila úplnou Akademii maskovacích umění!

A pokračovala volně rubrikou FASHION, kterou brzy zaplnila (s vrozenými geny marnivé ženy nadevše milující módu) docela hustě. S rozkoší si opsala všechny typy z Harpersu a Cosma na butikové sukně, halenky, večerní šaty, sportovní oblečení, prádlo, botičky, ale také doplňky jako kabelky nebo šperky. Zavedla si výstřížkový archiv s doporučením kombinací, barevných sladění, vůní, *kteřé zaujmou*. Jako svůj vzor a inspiraci v módním oblečení plnoštíhlých pak viděla herečku Melanii Griffith (dietní verzi tlustokozky). Od módy hned spěchala nadepsat další rubriku:

SEX

s podrubrikami:

LÍBÁNÍ

EROTICKÉ ZÓNY MUŽE

ORÁLNÍ SEX (podobojí)

POLOHY

MŮJ ORGASMUS

JEHO ORGASMUS

V nich systematicky sestavovala do databáze všechny ty rady a porady:

12 poloh, které s ním stihnete vyzkoušet, či 9 skvělých rad, pro které nebude chtít, aby se od něho vaše ústa odtrhla!

Tyto sexytipy si takto systematizovala pro případnou aktuální potřebu (o tom, že ta chvíle už brzy přijde, Hana nepochybovala vůbec). Poslední kategorií metamorfózy v šarmantní Jackie Collinsovou byla ta, kterou si nadepsala MAN — ale tady dlouho jen zírala na blikající kurzor. Blik, blik, blik, a nic. *Koho tam napsat??!!*

Zase se začala klátit ve vichru zoufalství.

Vesmírně daleko se jí zdálo, že někdy ucítí něžná a chápající mužská ústa obklopená lehounce píchajícím strništěm, která nejdříve budou brát její rty do svých, ochutnají, pomazlí je a pak už jen v nirvánce ucítí, jak drobounké bodlinky vousů sjíždějí mučivě pomalu dolů, skrze její rozevřená prsa, přes břicho a pupek, až se jak suchý zip malinko nešikovně zamoťají do jejích chloupků v ohanbí a ona vyjekne nestydatostí toho dobyvatele (Avara či Tatara či jaký nájezdník to bude!) a vydechne, jako když vyletí vyplašený pták z větvi stromu, když se ty horce nenasytné, rozpraskané rty, stále šeptající nějaké svádivé, lechtivé a lákající hloupůstky, dotknou její bulky a svědivost vytryskne do hvězd... Hana, sama mírně se oblévající z těch představ, raději rychle uložila a zavřela tenhle dokument a hned otevřela druhý, nadepsaný podle pracovního titulu nového románu, a při dobré smyslo-

vé paměti se pustila do zaznamenávání této své aktuální fantazie slastných chvil. Z nich pak v dalších řádcích hlavní hrdinka knihy Isabella tryskala a tryskala a tryskala a tryskala...

ACTION JACKIE. doc se jí stalo Náboženstvím.

Byla to Víra, která vyžaduje od svých věřících nepochybovat a mít vůli nezlomnou — v zápase o přitažlivou ženu. Hana si slavnostně přísahala, že bude jako Monte Christo. Že zůstane v ústraní a zjeví se, až bude tou dokonale šarmantní českou Jackie! Vráť se do společnosti jako ta, kterou už všichni pohřbili, zapomněli na ni, lhostejni k jejímu zbytečnému bytí. Vráť se a budou jí patřit večírky, bude sklízet obdiv, ohromí a okouzlí všechny! Ale ne dřív, dokud nebude Action Jackie dotažena do všech detailů těla, tváře, oblečení, technik sexu, včetně zvládnutí orální techniky (učila se například polknout co nejhluběji oloupaný banán a kmitat po něm ve vysoké frekvenci špičkou jazyka). Pro změnu nejtěžší — napravení svého ohavně beztvareho těla — si vybrala zapadlou sídlištní posilovnu v Řepích, kde po ránu téměř nikdo nebýval. Omezila veškerý styk s lidmi jen na pracovní schůzky v nakladatelství.

To vydržela několik měsíců, v absolutní nelidské askezi. Ale touha posedět s mužem, povídat si s ním, být předmětem jeho povídání, to jest *být povídána*, nakonec Hanku přemohla. Neboť osamělé ženě chybí nekonečný počet věcí, ale především to, že o NÍ před NÍ nějaký zajímavý, vzrušující muž mluví. Až narazila na inzerát, kde jakási

AGENTURA GARDE

nabízí pro veškeré společenské příležitosti:

firemní party, obchodní obědy a večeře, plesy, rauty, popřípadě individuální večerní společnost (od 20.00 do 24.00 hod.),

profesionální společníky, ženy i muže.

Vysoká úroveň, styl a diskrétnost.

GARDE — Vaše reprezentace!

Tak hluboko jsem neklesla, pomyslela si, ale pak sama se sebou vypila v kuchyňce pár dvojek bílého vína z lednice, kde už trochu zapáchala kysaná smetana (nebo rozjedený jogurt), a stále odstrkujíc a přitahujíc ten inzerát přiznala konečně nahlas: Klesla!

Zvedla telefon a objednala si (pod cizím jménem samozřejmě) večerní společnost od těch osmi do půlnoci. Tady se poprvé potká s Jankem, řečeným...